

بررسی تفسیری سازوکارهای درونی تأثیر نظارت خدای متعال

در پیشگیری از کجروی

* محمود شکوهی تبار

** علی سلیمی

چکیده

تحقیق حاضر به دنبال کشف دیدگاه قرآن کریم درباره سازوکارهای درونی اثرگذاری نظارت خدای متعال بر رفتار انسان در پیشگیری از کجروی است. حاصل تحقیق، شناسایی پنج سازوکار اثرگذاری نظارت خدا است: آثار درونی تقویت، حیا، خشیت، نظارت عاطفی و نظارت ارزشی. برخی از آیات قرآن کریم کارکرد این سازوکارها را ارتقا می‌بخشد که از جمله می‌توان به تأکید بر قطعیت تشویق و تنبیه، تأکید بر واستگی همه‌جانبه انسان به خدا، تقویت میزان دلبستگی به خدا، یادآوری نظارت و قدرت خدا و ویژگی‌های آن اشاره کرد. همچنین برخی از دستورالعمل‌های عبادی قرآن در ارتقای اثرگذاری این نظارت، مؤثر است؛ دستورالعمل‌هایی مانند امر به اقامه نماز، ذکر کثیر، قرائت قرآن، دعا و درخواست نیازها از خدای سبحان. روش به کاررفته در این پژوهش، تحلیل محتوای کیفی است که قابلیت دارد تا به فهمی از آیات برسد که در علوم اسلامی و اجتماعی از روایی برخوردار باشد.

واژگان کلیدی

نظارت اجتماعی، نظارت خدا، پیشگیری از کجروی، نظارت عاطفی، نظارت ارزشی.

*. دانشجوی دکتری گروه قرآن و حدیث پژوهشگاه حوزه و دانشگاه و مریبی دانشگاه علوم پزشکی قم (نویسنده مسئول).
mahmoodshokuh@rihu.ac.ir

ali_salimi@rihu.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۴/۲۶

**. استادیار گروه جامعه شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۰/۲۲

طرح مسئله

امروزه، هزینه‌های کلان سیاست‌های کیفری و اصلاح و درمان و ناکامی آنها در کنترل جرم‌ها و کجروی، توجه بسیاری از محققان را به خود جلب کرده است و بر این اساس، راهبرد پیشگیری در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، یکی از اولویت‌های اساسی نظام‌های کنترل اجتماعی به‌شمار می‌آید. همچنین محققان شناخت علل شکل‌دهنده کجروی و مقابله با اثرگذاری آنها را یکی از ویژگی‌های مهم طراحی راهکارهای مؤثر پیشگیرانه می‌دانند، زیرا بهترین راه پیشگیری از کجروی از بین بردن علت به وجود آورنده آن است. همان‌طور که امام سجاد^{علی‌الله‌اش} فرمودند: «مَنْ لَمْ يَعْرِفْ دَاءَ أَفْسَدَهُ دَوَاؤُهُ؛ هر کس درد را نشناسد، دارویش فاسدش می‌کند». (دلیلی، ۱۴۰۸: ۲۹۹) نظریات مختلفی، در سطوح مختلف، علت‌های ایجاد کجروی را موردبحث قرار داده‌اند. در این میان شمار قابل توجهی از نظریه‌های مهم و ماندگار کجروی، وقوع کجروی را ناشی از ضعف در فرایند نظارت اجتماعی در جامعه و ناکارآمدی اهرم‌های آن می‌دانند و معتقدند وقتی اهرم‌های درونی یا بیرونی نظارت اجتماعی، ضعیف یا از هم پاشیده باشند، کجروی پدیدار می‌شود. (سلیمی و داوری، ۱۳۹۳: ۳۹۵-۳۹۰؛ ولد و دیگران، ۱۳۸۸: ۲۷۳)

در میان اهرم‌ها و سازوکارهای مختلف نظارت اجتماعی، محققان از چند جهت بر اهمیت سازوکارهای درونی تأکید دارند و آنها را مکمل مهم و غیرقابل انکار نظارت‌های بیرونی می‌دانند: زیرا اولاً به‌هیچ‌رو، نمی‌توان نظام‌های کنترلی ای را که تنها بر تشویق‌ها و تنبیه‌های بیرونی متکی هستند، کارآمد دانست. ثانیاً، در نبود یا ضعف نظارت‌های بیرونی، مهار افراد و اعمال آنها بر عهده اهرم‌های درونی خواهد بود. ثالثاً اهرم‌های بیرونی نظارت زمانی بیشترین کارآمدی را خواهند داشت که با اهرم‌های درونی هم‌راستا باشند. (سلیمی و داوری، ۱۳۹۳: ۵۰۸؛ مارش و دیگران، ۱۳۸۹: ۱۹۰؛ آرون، ۱۳۷۷: ۳۴۳) افزون‌براین، سازوکارهای نظارت درونی، بخش عمده‌ای از راهکارهای فردی پیشگیری را در بر می‌گیرند و جایگاه مهمی در قلمرو پیشگیری از کجروی و به ویژه، در نظام کنترل اجتماعی اسلامی دارند.

قرآن کریم بر نظارت خدای متعالی به عنوان مهم‌ترین ناظر تأکید فراوانی دارد و می‌کوشد از این طریق از وقوع کجروی پیشگیری کند. از این‌رو پژوهش حاضر، بحث نظارت خدای متعالی را در پیشگیری از کجروی، بررسی کرده است و مسئله خود را بررسی سازوکارهای درونی تأثیر این نظارت بر اعمال انسان و مؤلفه‌های اثرگذار بر آن قرار داده است.

اهداف، پرسش‌ها و روش تحقیق

این پژوهش باهدف یافتن سازوکارهای درونی تأثیر نظارت خدای متعال در پیشگیری از کجرویی و مؤلفه‌های اثرگذار بر آن سامان یافته است. پرسش‌های تحقیق به شرح زیر است:

۱. سازوکارهای اثرگذاری نظارت خدا بر پیشگیری از کجروی از منظر قرآن کریم چیست؟
۲. مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقای کارکرد این سازوکارها از منظر قرآن کریم کدامند؟
۳. دستورالعمل‌های قرآنی اثرگذار بر ارتقای کارکرد سازوکارها و مؤلفه‌ها چیست؟

روش تحقیق، تحلیل محتوای کیفی است که معمولاً هدف از آن ایجاد یک سامانه یا نقشه مفهومی درباره موضوع است و به بررسی سازی خطوط کلی می‌پردازد که به شکلی پراکنده در مجموعه‌ای از متون نوشته یا نانوشته یا مانند آن درباره موضوع تحقیق و مقوله‌های تحلیل، وجود دارد. سطح تحلیل، توصیف و تبیین و رویکرد آن ترکیبی است به این صورت که برای ورود در تحلیل، پرسش‌ها، مقوله‌ها و روابط بین آنها به شکل پیشینی و براساس دانش موجود پیرامون موضوع تدوین شده است. در عین حال رویکرد استقرایی نیز به منظور شناسایی مقوله‌های جدید یا پالایش مقوله‌های اولیه، با این رویکرد تلفیق شده است. برونداد مورد انتظار از این روش، بیان معنای اطلاعات کیفی در قالب مقوله‌ها یا مضمون‌های پاسخگو به پرسش‌های تحقیق است.

(سلیمی، ۱۳۹۷: ۷۸ - ۷۹)

بافت تحلیل، یافته‌های مطالعات کجروی است و با توجه به اینکه تحقیق حاضر گامی ابتدایی در موضوع تحقیق است، ماتریس تحلیل، از محورهای کلی بافت تشکیل شده است. پرسش‌ها و مقوله‌ها براساس این ماتریس، تدوین و فرازهای قرآنی در قالب مقوله‌ها کدگذاری و بازچینی شده‌اند. شیوه گردآوری داده‌ها کتابخانه‌ای و ابزار آن، پرسش‌نامه معکوس بوده است. آیات مرتبط، با جستجوی کلیدواژه‌های ناظر به مقوله‌ها و نمونه‌گیری گلوله برفی، شناسایی و گزینش شده‌اند. در این تحقیق واحد سنجش، گزاره قرآنی است. مقوله‌بندی، موضوعی و ناظر به محتوای این گزاره‌هاست. واحد کدگذاری مضمون است. این مضماین در فرازها و بخش‌های مرتبط از قرآن کریم جستجو شده‌اند و روایی نمونه‌گیری را توافق گروه کدگذاران و مثلث‌سازی با مراجعه به تحلیل‌های مفسران، تأمین می‌کند.

چارچوب مفهومی

این پژوهش درصد است تا گزاره‌های قرآنی را در قالب مفاهیمی بازخوانی و ارائه کند که در

مطالعات کجروی و پیشگیری، سازوکارهای نظارت اجتماعی خداوند را توضیح می‌دهند؛ براین اساس در چارچوب مفهومی به تعریف این مفاهیم پرداخته می‌شود:

۱. **نظارت اجتماعی**: نظارت یا کنترل را به معنای توانایی اثربخشی بر کنش انسان از طریق اعمال قدرت؛ اعم از هدایت دیگران برای انجام یک عمل یا بازداشت آنان از ارتکاب آن می‌دانند. (کریمی، ۱۳۷۳: ۱۲۱)

۲. **نظارت درونی**: از جمله سازوکارهای نظارت اجتماعی است که باعث می‌شود آماج‌های نظارت، از درون و بدون آنکه الزام‌ها و محدودیت‌های فیزیکی در بین باشد، به انجام آنچه کارگزاران نظارت اجتماعی از آنها انتظار دارند، وادار شوند. (مندراس و گورویچ، ۱۳۵۶: ۱۶۱)

۳. **نظارت ارزشی**: از جمله سازوکارهای نظارت درونی است که براساس احساس نیاز فرد به دستیابی به «تأیید خود از سوی خود» و «تأیید خود از سوی دیگران» شکل می‌گیرد و فرد براساس آن، تلاش می‌کند «دارای ارزش» باشد و از چیزهایی که ضد ارزش محسوب می‌شود، اجتناب کند. (شولتز و شولتز، ۱۳۸۵: ۳۴۳)

۴. **نظارت عاطفی**: از دیگر سازوکارهای نظارت درونی است که سبب می‌شود فرد در اثر نیاز به پیوند‌های عاطفی با دیگران، اولویت را به برآوردن این نیازها و حفظ پیوند‌های عاطفی بدهد و از نیازهایی که او را به کجروی سوق می‌دهد، صرفنظر کند. (سلیمی و داوری، ۱۳۹۳: ۵۱۳)

۵. **نظارت ماورای طبیعی**: یکی از سازوکارهای نظارت اجتماعی است که در آن، اعمال افراد با استفاده از اهرم‌های متکی بر موجودات و نیروهای ماورای طبیعی، کنترل می‌شود. اساس سازوکار درونی آن، اعتقاد فرد به وجود جهان آخرت و موجودات و نیروهای ماورای طبیعی، برقراری ارتباط با آنها و برآورده شدن نیازهای احترام و عشق و تعلق او در ارتباط با این موجودات است. (همان: ۵۱۵ - ۵۱۷)

۶. **دیگری مهم**:^۱ انواعی از افراد و واحدهای اجتماعی که فرد با آنان در ارتباط است و نظر و رأی آنان را در زندگی خود تعیین‌کننده می‌داند؛ مانند اعضای خانواده، دوستان، کارفرمایان، پلیس و دادگاه (وندن بس، ۹۸۰: ۲۰۱۵) در این خصوص، برخی نظریه‌های کجروی - از جمله نظریه‌های کنترل - براند که پیوند فرد با دیگران مهم، از عوامل مهم تحقق نظارت درونی و اثربذیری فرد از آن است. (رايتزن و همکاران، ۱۹۹۸: ۱۱۸)

۷. **نفوذ اجتماعی**: این مفهوم از جمله مفاهیم مطرح در روان‌شناسی اجتماعی است و مراد از آن تلاش عامدانه یک واحد اجتماعی برای تغییر در باورها یا کنش‌های دیگر واحدها است (کریمی،

1. Significant other.

۱۳۷۳: ۱۰۵ – ۱۰۴) که می‌تواند براساس جهت تلاش کارگزاران نفوذ در مسیر کجروانه یا راستروانه به کار رود. (جمعی از نویسندهای ۱۳۹۰: ۳۸۹ – ۳۶۴)

۸. قدرت: به معنای داشتن فرصت، توان و ابزار کافی کارگزاران نفوذ برای تغییر در باورها و کنش دیگران است. (کریمی، ۱۳۷۳: ۱۰۶ – ۱۰۵)

۹. تأثیر ناظران:^۱ از مفاهیم مطرح در روانشناسی اجتماعی است و به نقش حضور، نظارت و ارزیابی دیگران در تغییر کنش‌های انسان اشاره دارد. (وندن بس، ۲۰۱۵: ۹۱)

۱۰. دغدغه ارزیابی:^۲ از سازوکارهای اثرگذاری نظارت اجتماعی است و به دغدغه یا بیم فرد از حضور، نظارت و ارزیابی دیگران اشاره دارد که بر تقویت یا تسهیل انجام یک عمل یا بازداری، پیشگیری و اصلاح آن اثرگذار است. (وندن بس، ۲۰۱۵: ۳۸۸؛ بامیستر، ۲۰۰۷: ۸۹۸)

۱۱. تقویت:^۳ از سائق‌های درونی محسوب می‌شود و به فرایندی اشاره دارد که طی آن، فرد الگوی عمل موفق را شناسایی و انتخاب؛ و از عمل ناموفق اجتناب می‌کند. این فرایند از طریق دریافت واکنش محیط به کنش فرد صورت می‌پذیرد. به این شکل که فرد طی آن عملی که باعث واکنش نامطلوب شده را از عملی که پاسخ مطلوب دریافت کرده است، تفکیک می‌کند و براساس اصل دفع ضرر و جلب لذت، از الگوی عمل موفق تعییت می‌کند. تقویت، با دو سازوکار «تشویق»^۴ و «تبیه»^۵ صورت می‌پذیرد. (شولتز و شولتز، ۱۳۸۵: ۴۲۶ – ۴۴۲)

دیدگاه قرآن کریم

این تحقیق با رویکرد قیاسی و برگرفتن مقوله‌های پیشینی از مطالعات کجروی و پیشگیری آغاز شده است و با شناسایی و افزودن مقوله‌های جدید استخراج شده از متن آیات و سوره‌های قرآن کریم که حاصل رویکرد استقرائی در ادامه تحلیل است، ادامه یافته، درمجموع بیش از ۵۰۰ آیه شناسایی، کدگذاری و تفسیر شده است. نتایج، به شرح زیر قابل ارائه است:

یک. اهمیت نظارت خدای متعالی

نظارت خدای متعال در قرآن کریم از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اختصاص بیش از ۵۰۰ آیه که با

-
1. Audience effect.
 2. Evaluation apprehension.
 3. Reinforcement.
 4. Reward.
 5. Punishment.

الفاظ و عبارت‌های مختلف، مستقیماً بحث نظارت خدا را مطرح کرده و نیز طرح این بحث در اکثر سوره‌های قرآن، نشان‌دهنده اهمیت ویژه این امر در نظر قرآن کریم است.

انسان هیچ کاری انجام نمی‌دهد؛ جز آنکه وقتی سرگرم آن است، خداوند گواه و شاهد اوست. به اندازه وزن ذره‌ای در زمین و آسمان از پروردگار پوشیده نیست؛ مگر آنکه در کتابی روشن ثبت است. (یونس / ۶۱ آری، خدا دنای همه‌چیز است. (بقره / ۲۹؛ نساء / ۱۷۶؛ مائدہ / ۹۷؛ انعام / ۱۰۱ و ...)) شنواست (بقره / ۱۸۱؛ آل عمران / ۳۴ و ...) می‌بیند (آل عمران / ۱۵، ۱۶۳؛ نساء / ۷۱ و ...) بر انسان‌ها و اعمال و نیات آنها احاطه دارد (بقره / ۱۹؛ آل عمران / ۱۲۰، انفال / ۴۷؛ هود / ۹۲ و ...) از نهان دل‌ها آگاه است (آل عمران / ۱۱۹؛ مائدہ / ۷؛ انفال / ۴۳ و ...) و چیزی بر او مخفی نیست (آل عمران / ۵؛ ابراهیم / ۳۸؛ اعلی / ۷) حتی پیش از اینکه سخنی بگوییم آن را می‌داند (ملک / ۱۴ – ۱۳) از جزئیات و دقائق مطلع است (حج / ۶۳؛ لقمان / ۱۶؛ نور / ۳۰ و ...) به انسان نزدیک است (بقره / ۱۸۶؛ هود / ۶۱؛ سباء / ۵۰ و ...) تا جایی که حتی بین او و قلبش حائل می‌شود. (انفال / ۲۴)

همچنین شماری از آیات قرآن کریم، بی‌توجهان به نظارت خداوند را توبیخ می‌کند؛ که مگر نمی‌دانند خدا شاهد و ناظر بر آنهاست (علق / ۱۴؛ بلد / ۷؛ بقره / ۷۷؛ زخرف / ۸۰) در بسیاری از موارد بعد از بیان هنجارهای مثبت (بقره / ۱۵۸ و ۲۱۵؛ آل عمران / ۹۲؛ نساء / ۲۶ و ...) و منفی (بقره / ۱۸۱ و ۲۴۶؛ انعام / ۱۳۹ و ...) از نظارت خداوند سخن گفته است.

همان طور که بیان شد بسیاری از نظریات جرم‌شناسی در سطوح مختلف، ضعف در فرآیند نظارت اجتماعی و ناکارآمدی اهرم‌های آن را از علل اصلی شکل‌گیری کجروی دانسته‌اند. قرآن کریم خداوند را به عنوان مهم‌ترین ناظر که نظارتی همیشگی بر اعمال و افکار انسان‌ها دارد و دارای قدرتی فraigیر و مطلق است، معرفی می‌کند. این نوع نظارت می‌تواند تأثیری جدی بر کنترل درونی انسان داشته، درنتیجه باعث پیشگیری از کجروی شود. البته نظارت خداوند زمانی در عملکرد فرد اثرگذار خواهد بود که جهان‌نگری خاص قرآن کریم را پذیرفته و ارتباط ایمانی با خداوند برقرار کرده باشد. با پذیرش این جهان‌نگری، انسان مؤمن همواره خداوند را شاهد و ناظر بر اعمال خود خواهد یافت و سرنوشت خود را به دست او خواهد دید و بر این اساس در صدد انتخاب بهترین مسیر و عملکرد مناسب با این آموزه‌ها خواهد بود.

برای درک بهتر نظارت خداوند و درنتیجه، امکان شناخت راهکارهایی که بتواند به اثرگذاری بیشتر آن در پیشگیری از کجروی بیانجامد، لازم است سازوکار اثرگذاری نظارت خدای متعالی در پیشگیری و نیز مؤلفه‌های اثرگذار در تأثیر بیشتر این نظارت بررسی شود. بر این اساس در ادامه، سازوکارهای درونی اثرگذاری نظارت خداوند تبیین می‌شود.

دو. سازوکارهای درونی تأثیر نظارت خدای متعال

در بسیاری موارد، توجه فرد به حضور و نظارت دیگران بر اعمال او باعث می‌شود، او از درون به انجام کاری وادار شود یا از انجام کاری خودداری کند. بهویژه وقتی او حضور ناظری برخوردار از ویژگی‌های خاص را که در ادامه خواهد آمد، در کنار خود احساس می‌کند، ترجیح می‌دهد کاری موافق با خواست او انجام دهد و از ارتکاب خلاف آن صرف‌نظر کند. به نظر می‌رسد در مورد نظارت خدای متعال، شش سازوکار قوی این حالت را در انسان ایجاد می‌کند که در ادامه توضیح داده می‌شود.

۱. آثار درونی تقویت

سازوکارهای تأثیر تقویت (پاداش و تنبیه) عمدتاً در پرتو این ویژگی موردپذیرش در آموزه‌های قرآنی، قابل توضیح هستند که «اعمال و افعال صادره از انسان به منظور جلب منفعت یا دفع ضرر انجام می‌شود». همان‌طور که آیات نورانی وحی، مستقیم و غیرمستقیم به این معنا اشاره دارد؛ مانند «وَإِنْهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ» (عادیات / ۸) آیات مشابه: یونس / ۱۰۶ - ۱۰۷. این ویژگی در همه افراد به‌طور یکسان وجود دارد و از فطريات انسان است. (طباطبایی، ۱۴۱۷ / ۱: ۳۷۱؛ مدرسی، ۱۴۱۹ / ۵: ۴۳) تقویت بر تهدید انسان نسبت به محرومیت از برآورده شدن یک نیاز (تبیه) یا ایجاد امیدواری برای برآورده شدن آن (تشویق) استوار است و انسان به دلیل اینکه افعالش به منظور جلب منفعت و دفع ضرر انجام می‌شود، زمانی که با امید پاداش و بیم تنبیه مواجه می‌شود، به انجام کاری اقدام یا از انجام آن خودداری می‌کند. در ادامه آثار روانی تقویت ذیل دو عنوان امید پاداش و بیم تنبیه، مطرح می‌شود.

(الف) امید پاداش (دنيوی و اخروی)

یکی از سازوکارهای اثرگذاری نظارت خدا، امید به پاداش دنيوی یا اخروی از طرف او، در کنار اهمیت این پاداش‌ها و ویژگی‌های یادشده در این نظارت است. فرد وقتی امیدوار باشد که به خاطر ترک کجروی یا انجام راستروی از سوی ناظر پاداش خواهد گرفت، مخالفت با خواست او - یا ارتکاب کجروی - در نظرش به گزینه مرجوح و همراهی با آن - یا راستروی - به گزینه راجح، بدل خواهد شد. توجه قرآن کریم به این سازوکار را می‌توان با کنارهم قرار دادن دو دسته آیات زیر دریافت: آیات متعددی که از نظارت خدای متعال سخن گفته است و آیات فراوانی که از عاقبت خوب و درخشان دنيوی و اخروی پرهیز از کجروی و انجام راستروی خبر داده است. برای نمونه آیه ۱۱ و ۱۲ سوره طلاق کسانی را که اهل ایمان و عمل صالح باشند، به پاداش دنيوی و اخروی بشارت داده و در آیه بعد که پشتوانه این آیات است، به نظارت خدای متعال توجه داده است؛ «مَنْ يُؤْمِنْ

بِاللَّهِ وَيَعْمَلُ صَالِحًا يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ... أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا» (ر.ک: طباطبایی، ۱۴۱۷: ۱۹ / ۳۲۶؛ فضل الله، ۱۴۱۹: ۲۲ / ۳۰۲) در این آیات هم به نظارت خدا و هم به سازوکار آن اشاره شده است. (آیات مشابه عبارت‌اند از: بقره / ۲۵؛ آل عمران / ۱۵ و ۱۳۶؛ نساء / ۱۳ و ۵۷؛ مائدہ / ۶۵؛ نوح / ۱۲ - ۱۰)

(ب) بیم تنبیه (دنیوی و اخروی)

از دیگر سازوکارهای اثرگذاری نظارت خدای متعال، بیم تنبیه دنیوی یا اخروی توسط اوست؛ یعنی فرد چون می‌داند اگر مرتكب کجروی شود، این ناظر قدرتمند، توان تنبیه او را دارد و او را تنبیه خواهد کرد، هزینه‌های ارتکاب کجروی در نظرش افزایش می‌یابد و بدین ترتیب، انتخاب آن برایش به گزینه مرجوح تبدیل می‌شود و از ارتکاب آن در مقابل دیدگان ناظر صرف‌نظر می‌کند. خدای متعال در آیات فراوانی از عاقبت کجروی بیم داده است. (ازجمله: بقره / ۱۰، ۸۵ و ۹۰؛ تعاون / ۶ - ۵؛ آل عمران / ۹۱؛ هود / ۱۱۳ - ۱۱۲؛ انشقاق / ۲۴ - ۲۰ و ...)

توجه به این آیات، در کنار در نظر گرفتن آیات فراوانی که از نظارت خدای متعال سخن گفته، نشان می‌دهد که یکی از سازوکارهای اثرگذاری نظارت خدای متعال بیم تنبیه است. البته در برخی آیات هم زمان با انذار، از شاهد و ناظر بودن خداوند هم سخن به میان آمده و نظارت خدای متعال و سازوکار اثرگذاری آن در کنار هم ذکر شده است؛ ازجمله: «وَكَيْنُ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرَسُولِهِ فَحَاسَبَنَاها حِسَابًا شَوِيدًا وَعَدَّنَاها عَذَابًا نُكْرًا * ... أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا». (طلاق، ۱۰ - ۸ و ۱۲) (ر.ک: طباطبایی، ۱۴۱۷: ۱۹ / ۳۲۶؛ مراغی، ۲۸ / ۱۵۲ - ۱۵۱) و ملک ۱۳ - ۱۷ (ر.ک: مدرسی، ۱۴۱۹: ۱۶ / ۱۵۵؛ رازی، ۳۰ / ۱۴۲۰؛ ۳۰ / ۵۹۱)

۲. حیا (دغدغه ارزیابی)

از دیگر سازوکارهای اثرگذاری نظارت خدای متعال «حیا» است. اندیشمندان اسلامی، حیا را ویژگی‌ای در انسان دانسته‌اند که بیم از داوری منفی، مذمت، سرزنش و عیب‌جویی دیگران، او را به انجام یا ترک یک عمل وامی‌دارد (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲: ۲۷۰؛ مصطفوی، ۱۴۳۰: ۲ / ۳۹۵؛ طریحی، ۱۳۷۵: ۱ / ۱۱۶) این مفهوم با مفهوم دغدغه ارزیابی، همپوشی شایان توجهی دارد. در این سازوکار، فرد بدین سبب که خدای متعال را بر افکار و اعمال خود، ناظر می‌بیند و بیمی که از داوری منفی، مذمت و سرزنش او دارد، از ارتکاب کجروی منصرف می‌شود. مفسران آیه ۱۰۸ سوره نساء را از این باب دانسته‌اند. در این آیه آمده است:

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا.

آنها زشتکاری خود را از مردم پنهان می‌دارند؛ اما از خدا پنهان نمی‌دارند و هنگامی که در مجالس شبانه، سخنانی می‌گویند که خدا راضی نیست، خدا با آنها است، خدا به آنچه انجام می‌دهند، احاطه دارد.

در این آیه مراد از استخفاء از خداوند، حیا از حضرت حق است؛ چون استخفاء در مورد خدا بی معنا است. (طباطبایی، ۱۴۱۷: ۵ / ۷۴؛ زمخشri، ۱۴۰۷: ۱ / ۵۶۳؛ حوى، ۱۴۲۴: ۲ / ۱۱۷۹؛ ابن عاشور، بی‌تا: ۴ / ۲۴۹) چنان‌که مشاهده می‌شود، این آیه در ادامه به نظارت خدای متعال هم اشاره و نیز اصل نظارت و سازوکار اثرگذاری آن را در کنار هم مطرح کرده است.

۳. خشیت (ناشی از آگاهی از عظمت و قدرت خدا)

خشیت به معنای ترس ناشی از معرفت به بزرگی و عظمت چیزی است. (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲: ۲۸۳؛ میلانی، ۱۴۲۴: ۱ / ۳۳۲؛ طیب حسینی، ۱۳۹۲: ۱۳) مصطفوی نیز آن را به معنای مراقبت و حفظ کردن همراه ترس دانسته است به این صورت که فرد توأم با ترس، مراقب اعمالش باشد و خود را حفظ کند. (مصطفوی، ۱۴۳۰: ۳ / ۶۴) با توجه به نکاتی که در توضیح ویژگی‌های نظارت خدای متعال مطرح شد، یکی از سازوکارهای اثرگذاری این نظارت می‌تواند خشیت باشد. به این معنا که مواجه شدن با قدرت و عظمت خدای متعال و ویژگی‌های منحصر به فرد این قدرت - از جمله، مشروعيت، استفاده از نمادهایی ارزشی که نشانه محبت و مقبولیت هستند، زمینه‌ای که برای شکل‌گیری محبت، تعهد و رابطه متقابل بین او و صاحب این قدرت، وجود دارد - و همچنین آگاهی از اینکه صاحب چنین قدرتی ناظر بر اعمال اوست، مخالفت با خواست و هنجارهای وضع شده از سوی او را درنگاه فرد به گزینه مرجوح و اجابت این خواست و همنوایی با این هنجارها را به گزینه راجح بدل می‌کند.

آیات مختلفی به کاربرد این سازوکار در نظارت خدای متعال، اشاره کرده‌اند، مانند عبارت «فَلَا تَحْشُوْهُمْ وَأَخْشُوْنِي»؛ (بقره / ۱۵۰) (در عمل به حکم تغییر قبله)، از مردم خشیت نداشته باشید و از من خشیت داشته باشید». نیز عبارت «أَتَحْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَحْشُوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» (توبه / ۱۳) در این آیه خشیت از مردم سبب سستی در جهاد (ر.ک: ابن عاشور، بی‌تا: ۱۰ / ۴۰ - ۴۹؛ زمخشri، ۱۴۰۷: ۲ / ۲۵۲) و خشیت از خدای متعال عامل اثرگذار در پیشگیری از این کجرمی مطرح

شده است.^۱ در آیات سوره نوح نیز این معنا با صراحة بیشتری مورد توجه قرارگرفته است. در این آیات می‌فرماید: «مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ اللَّهَ وَقَارًا * وَقَدْ خَلَقْتُمْ أُطْوَارًا * أَلَمْ تَرَوا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبَعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا * ...» (نوح / ۱۹ - ۱۳) وقار به معنای عظمت است. در این آیه قرآن مخاطبان خود را به عظمت خدا توجه می‌دهد تا از شرک دست کشیده، به عبادت خدا روی آورند و در این راستا به مظاهری از خلقت استدلال می‌آورد. (ر.ک: طباطبایی ۱۴۱۷، ۲۰ / ۳۲ - ۳۰) این آیات و آیات مشابه: مائدۀ ۳ / ۴۴؛ یس / ۱۱؛ نازعات / ۴۵ وقتی در کنار آیات فراوانی که از نظارت خدای متعال سخن گفته‌اند، قرار می‌گیرد این نتیجه را به دست می‌دهد که یکی از سازوکارهای درونی اثرگذاری نظارت خداوند خشیت از اوست. البته باید توجه داشت که در این بخش مراد از خشیت این است که صرف آگاهی و توجه به عظمت خدا، فارغ از اینکه ترس از عقاب یا امید به پاداش یا سازوکارهای دیگر در میان باشد، می‌تواند در عملکرد انسان اثرگذار بوده، او را از کجری خود بازدارد. شبیه این سازوکار در روابط بین انسان‌ها هم متصور است؛ مانند تأثیرپذیری فرد از حضور شخصیتی باعظمت که صرف حضور او باعث کنترل عملکرد انسان می‌شود.

۴. نظارت عاطفی

از دیگر سازوکارهای اثرگذاری نظارت خدای متعالی، نظارت عاطفی است. در موارد متعددی، خدای متعالی از نیازی که افراد به ایجاد، حفظ و تقویت رابطه عاطفی با او – بهویژه، به عنوان یک دیگری مهم در زندگی خود – دارند، برای پیشگیری و کنترل کجری استفاده کرده است. از جمله «قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلُّوْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ» (آل عمران، ۳۲)؛ در این آیه پشت کنندگان به دستور اطاعت از خداوند و رسول خدا^۲، به قطع تعلق عاطفی تهدید شده‌اند. درواقع این آیه و آیات مشابه، بُعد عاطفی شخصیت فرد را مورد توجه قرار داده، او را با شناختی مواجه ساخته است که از احتمال ارضا نشدن یکی از نیازهای اساسی‌اش (نیازهای عشق و تعلق) حکایت دارد. این توجه باعث می‌شود، فرد برای تأمین و ارضای نیاز عاطفی خود، از ارتکاب کجری خودداری کند. آیات مشابه، عبارت‌اند از: بقره / ۱۹۰ و آل عمران / ۵۷؛ مائدۀ ۶۴ و ۸۷؛ انعام / ۱۴۱؛ اعراف / ۳۱؛ قصص / ۷۷ - ۷۶.

۵. نظارت ارزشی

چنان‌که اشاره شد، فرد براساس نیازهای احترام، نیاز دارد تا در نگاه دیگران مهم، ارزشمند باشد و

۱. «فاء» در ابتدای جمله «فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَحْسُنَهُ» رابط حواب شرط مقدر است (صفی، ۱۴۱۸ / ۱۰؛ ۹۹۳ / ۳؛ صالح، ۱۹۹۸ / ۴؛ ۲۶۰) و معنای آن چنین می‌شود: اگر به خاطر ترس از آنان به فکر ترک جهاد هستید، خدا سزاوارتر است که از او خشیت کنید. بنابراین خشیت از خدا مانع ترک جهاد است.

ارزشمندی خود را حفظ کند و بر همین اساس از کجروی از هنجارهای موردپذیرش آنان، صرف نظر کند. این تحلیل به یکی دیگر از سازوکارهای درونی نظارت خداوند اشاره دارد. بدین بیان که فردی که خدای متعال را یک دیگری مهمند در زندگی خود می‌داند، به سبب همین نیاز به ارزشمندی و حفظ آن، از مخالفت با خواست و هنجارهای موردپذیرش و تأکید او پرهیز می‌کند.

قرآن کریم به این مسئله توجه داشته و افرادی را که در معرض ارتکاب کجروی قرار دارند، به از دست دادن ارزشمندی در قیامت تهدید کرده است، از جمله در آیه «**لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ**» (آل عمران / ۲۸) مؤمنان را تهدید کرده است که در صورت برقراری ارتباط ولایت با کافران، ارزشمندی خود را نزد خداوند از دست خواهند داد. قرآن در آیات متعددی از این سازوکار بهره برده است از جمله بقره / ۹۰؛ آل عمران / ۱۷۸؛ نساء / ۱۴؛ مائدہ / ۳۳ و ۴۱؛ حج / ۹ و ۵۷؛ لقمان / ۶؛ جاثیه / ۹ و ۵۵ در همه این موارد نیاز به حفظ ارزشمندی و مقبولیت نزد خدای متعال مانع می‌شود که انسان مرتکب کجروی شود.

بعد از بحث در مورد سازوکارهای درونی اثرگذاری نظارت خدای متعال، شایسته است در مورد مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقای کارکرد این سازوکارها بحث شود.

سه. مؤلفه‌های تقویت تأثیر سازوکارهای نظارت خدا

درون‌مایه سازوکارهای درونی نظارت اجتماعی که مطرح شد، مورد حمله قرار دادن ارزش‌ها، باورها و عواطف افرادی است که آماج نظارت‌اند و مواجه ساختن آنها با شناختی است که از احتمال ارضا نشدن نیازهای اساسی حکایت دارد. فردی که در موقعیت ارتکاب کجروی قرارگرفته، درواقع برای ارضای نیازی خاص، به سمت کجروی متمایل شده است. این نیاز با انواعی دیگر از نیازهای او متعارض است که باید از بین این نیازها یکی را انتخاب کند. فردی که تصمیم به ارتکاب کجروی گرفته است، درواقع رفتار کج روانه را به سود خود یا سازگار با خواسته‌هایش می‌بیند. البته هم‌zman می‌داند خدای متعال که ناظر بر اعمال اوست، ایزارهایی را برای کنترل او به کار خواهد بست که همسو با منافع و تمایلاتش نیست. در چنین شرایطی شناساندن سائق کجروی (نیازهایی که فرد را بهسوی کجروی فرامی‌خواند) به عنوان گزینه مرجوح و نیز شناساندن «نیازها» یا «شناخته‌هایی» که سائق همنوایی فرد است، به عنوان گزینه مهم‌تر، می‌تواند به پیشگیری فرد از کجروی کمک کند. (ر.ک: سليمی و داوری، ۱۳۹۳: ۵۱۱ – ۵۰۹) مقوله‌های آتی به مؤلفه‌های اشاره دارد که باعث می‌شود، گزینه همنوایی تقویت شود و درنتیجه فرد سائق همنوایی را به عنوان گزینه راجح انتخاب و از انتخاب عمل کج روانه صرف نظر کند.

۱. تأکید بر قطعیت تشویق و تنبیه

یکی از مسائلی که بر اثرگذاری بیشتر سازوکار بیم تنبیه و امید پاداش کمک می‌کند، باور به قطعیت وقوع وعده‌ها از جانب خدای متعال است. با این توضیح که ضمانت اجرا در سازوکارهای درونی نظارت ماورای طبیعی، اعتقاد به وجود اراده و نیروی پاداش دهنده یا تنبیه‌گری است که در این جهان یا جهان دیگر، آنان را به پاداش یا مكافات عملشان می‌رسانند. باور مذکور زمانی اثرات کارکردی خود را خواهد داشت که با متغیرهای زیر جمع شود:

- باور به وجود جهان پس از مرگ و زندگی انسان در آن؛
- باور به ضرورت و امکان عذاب یا محرومیت از نعمت‌ها یا برخورداری از نعمات این جهان و جهان آخرت.

این دو باور، باعث می‌شود که انسان خود را با اختلال برآورده نشدن نیازهای اساسی‌اش (نیازهای جسمی، ایمنی و عشق و تعلق) مواجه بیند. با باور به قطعیت وقوع معاد، گزینه کج روانه که منجر به محرومیت قطعی از نیازهای اساسی فرد در این جهان یا جهان دیگر می‌شود، در نظر او به گزینه مرجوح تبدیل و درنتیجه از انتخاب آن منصرف می‌گردد.

قرآن کریم این مسئله را مورد توجه قرار داده و هم بر صدق وعده‌ها و اراده قطعی خدا بر تحقق وعده‌ها تأکید کرده است؛ مانند: «وَالظُّرْ * ... * إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ * مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ» (طور / ۸ - ۱) تا تصور نشود که وعده‌های مجازات و پاداش صرفاً برای ایجاد انگیزه است و واقعی نیست؛ هم به اثبات ضرورت تحقق معاد و وعده‌های الهی پرداخته است. (ازجمله: قیامت، ۴۰ - ۱؛^۱ و هم بر قدرت خدای متعال بر محقق ساختن وعده‌هایش اشاره کرده است؛ مانند: «إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (مائده / ۴۰) آیات مشابه: مائده / ۱۲۰؛ آل عمران / ۱۸۹؛ توبه / ۳۹؛ نحل / ۷۷؛ عنکبوت / ۲۰؛ روم / ۵۰.

۱. در این دسته آیات، آیه ۳۶ با استفهام انکاری انسان را به دلیل گمان او بر بیهوده بودن آفرینش، توبیخ کرده است. (طباطبایی، ۱۴۱۷ / ۲۰؛ طبرسی، ۱۳۷۲ / ۱۰؛ ۶۰۶ / ۳۷) در ادامه آیه ۳۹ - ۳۷ استدلال و شاهدی برای اثبات آیه ۳۶ و ۴۰ است (ابن عاشور، بی‌تا: ۲۹ / ۳۴۰ - ۳۴۹؛ مراجعي، بی‌تا: ۱۵۴ / ۲۹؛ سید قطب، ۱۴۱۲ / ۶؛ ۳۷۶۶ / ۳۳۹) با این توضیح که دقت و تدبیری که در مراحل خلقت انسان نهفته است، شاهدی بر وجود تدبیر در زندگی کلان بشر است. از سوی دیگر آیه ۳۹ - ۳۶ با اشاره به مراحل خلقت نخستین انسان، او را متوجه قدرت خدای متعال بر زنده کردن دوباره و معاد می‌نماید. با توضیحات فوق روشن می‌شود که آیه ۳۶ و آیه ۴۰ به ترتیب ضرورت و امکان وقوع معاد را مطرح کرده است و آیات ۳۹ - ۳۷ در صدد اثبات آیات مذکور هستند. بر این اساس آیات مذکور به دنبال «اثبات ضرورت معاد و قدرت خدای متعال بر آن» است.

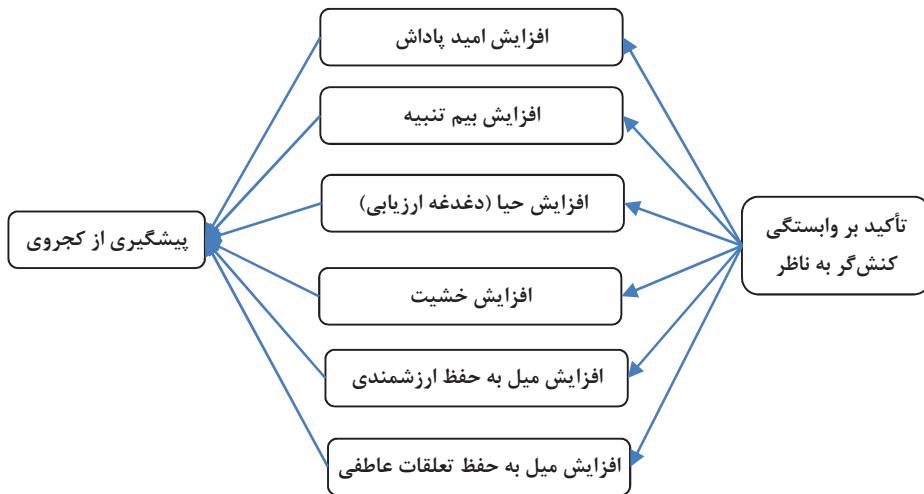

۲. تأکید بر وابستگی همه جانبه انسان به خداوند

از مؤلفه‌های دیگری که نظارت ناظر را تأثیرگذارتر می‌کند، وابستگی و نیاز فرد به ناظر و شناخت ناظر به عنوان یک مرجع مطمئن برآوردن نیازهای اساسی او است. همان‌طور که بیان شد، درون‌مایه سازوکارهای درونی نظارت اجتماعی مواجه ساختن فرد با شناختی است که از احتمال برآورده نشدن نیازهای اساسی‌اش حکایت دارد. باور به اینکه انسان از نظر اصل خلقت، تدبیر امور و نیز از نظر تأمین نیازمندی‌های اساسی‌اش به خدای متعال وابسته است، سائق همنوایی را تقویت و سائق کجرودی را تضعیف می‌کند، زیرا با پذیرش این باور، منبع ارضای تمام نیازهای او خدای متعال است و با این شرایط انتخاب سائق کجرودی برای ارضای نیاز، بی‌معنا خواهد بود.

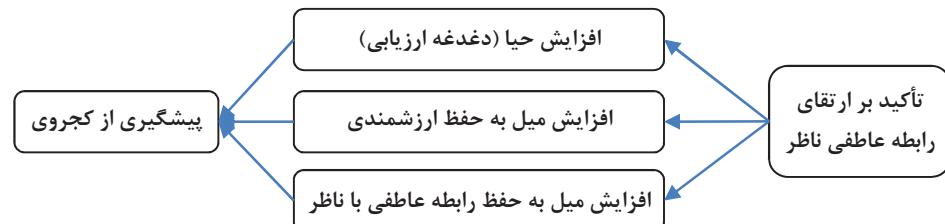
باور اینکه خدای متعال نیازهای اساسی فرد را تأمین می‌کند، ارزشمندی و احترام او در نزد ناظر برایش مهم‌تر خواهد بود و درنتیجه نیاز بیشتری به حفظ این ارزشمندی و احترام احساس خواهد کرد. حیا و خشیت بیشتری خواهد داشت. بیم تنبیه و امید به پاداش از سوی چنین ناظری دوچندان خواهد شد. قرآن کریم انسان‌ها را فقر محض و خدای متعال را غنی مطلق معرفی کرده است؛ «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَتْهِمُ الْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ» (فاطر / ۱۵) مفسران این آیه را چنین توضیح می‌دهند: مراد از فقر در این آیه، فقر در اصل وجود و نیازهای دیگر انسان است. (آل‌وسی، ۱۱ / ۳۵۶) (۳) جمله «انتِم الفقرا» مفید معنای حصر است؛ زیرا اصل در خبر، نکره بودن است و وقتی معرفه باشد، حاوی نکته بلاعی است که به حسب کاربرد، نکته بلاعی آن معلوم می‌شود و اینجا حصر را می‌رساند. (طباطبایی، ۱۴۱۷: ۱۷ / ۳۳؛ ابن عاشور، بی‌تا: ۲۲ / ۱۴۱؛ صادقی تهرانی، ۱۳۶۵: ۲ / ۹۳) و معنای آیه چنین می‌شود: انسان به خاطر شدت فقری که دارد، گویا فقط او فقیر است (طباطبایی، ۱۴۱۷: ۱۷ / ۳۳؛ آل‌وسی، ۱۴۱۵: ۱۱ / ۳۵۶؛ ابن عاشور، بی‌تا: ۱۱ / ۳۵۶؛ بیضاوی، ۱۴۱۸: ۴ / ۲۵۶) در جمله «الله هو الغنی» نیز، «هو» ضمیر فصل محسوب می‌شود (صفی، ۱۴۱۸: ۲۲ / ۲۶۳) و ضمیر فصل مفید

معنای حصر است (حسن، ۱۳۶۷: ۱ / ۲۲۰) یعنی فقط او غنی است. لازمه این حصر، حصر دیگری است و آن اینکه انسان فقط فقر است و چیزی جز فقر نیست و خداوند فقط غنی است و چیزی جز غنا نیست. (طباطبایی، ۱۴۱۷: ۱۷ / ۳۳) از سویی «ال» در «الفقراء» و «الغنی»، جنس یا استغراق است و مبالغه در فقر و غنی را می‌رساند. (آلوسی، ۱۴۱۵: ۱۱ / ۳۵۶؛ ابن عاشور، بی‌تا: ۱۱ / ۳۵۶؛ بیضاوی، ۱۴۱۸: ۴ / ۲۵۶) بر این اساس آیه مذکور دلالت دارد که انسان‌ها فقر محض و خداوند غنی محض است. این علم باعث می‌شود خدا در نظر انسان مهم‌تر از هر ناظر دیگری باشد. او انسان را خلق کرده، اندام‌هایش را درست و منظم ساخته، تعديل کرده و سامان داده است. (انفطار / ۸ - ۴) انسان برای تأمین نیازهای خود به خدا محتاج است و باید به او مراجعه کند (توحید / ۲) (ر.ک: راغب اصفهانی، ۱۴۱۲: ۴۹۲؛ طباطبایی، ۱۴۱۷: ۲۲۴؛ ابن عاشور، بی‌تا: ۳۰ / ۵۴۰؛ آلوسی، ۱۴۱۵: ۱۵ / ۵۱۱) حتی نیاز به آرامش با خدای متعال تأمین می‌شود. (رعد / ۲۸) قرآن کریم در تأمین نیازهای امنیت نیز خدای متعال را به انسان نشان می‌دهد تا به عنوان بهترین پناهگاه (ر.ک: طباطبایی، ۱۴۰۷: ۲۰ / ۳۹۶ - ۳۹۵) به او پناه ببرد. (فلق / ۵ - ۱؛ ناس / ۵ - ۱) آیات قرآن تأمین نیاز خودشکوفایی را نیز وابسته به خدای متعال و آموزه‌های وحیانی او می‌داند. (انفال / ۲۴؛ جن / ۲ و ۱۴) بنابراین انسان در اصل خلقت (انفطار / ۸ - ۶) و تأمین نیازهای اساسی خود (نیازهای جسمی، ایمنی، عشق و تعلق، احترام و خودشکوفایی) به خدای متعال محتاج است. به این ترتیب قرآن کریم با تبیین وابستگی انسان به خدای متعال نظارت او را اثربخش‌تر و او را به عنوان «دیگری مهم» معرفی می‌کند.

۳. تقویت میزان دلستگی / رابطه عاطفی با خدا

میزان محبت و دلستگی ناظر از جمله دیگر مؤلفه‌هایی است که نظارت ناظر را اثربخش‌تر می‌کند. به میزانی که انسان محبت و علقه عاطفی بیشتری به ناظر داشته باشد، نیاز به حفظ تعلق عاطفی به عنوان ساق همنوایی قوی تر خواهد بود و کمک می‌کند که گزینه همنوایی به گزینه راجح و گزینه کجرودی به گزینه مرجوح تبدیل شود. همچنین میزان محبت و دلستگی به ناظر، ارزشمندی و احترام فرد در نظر چنین ناظری را مهم‌تر جلوه می‌دهد و طبیعتاً نیاز به حفظ این ارزشمندی هم تقویت خواهد شد و درنتیجه حیای بیشتری هم خواهد داشت و این نیاز در ارتباط با چنین ناظری به راحتی به گزینه مرجوح تبدیل نخواهد شد. قرآن کریم به این مؤلفه نیز توجه کرده و یکی از صفات و ویژگی‌های مؤمنین را محبت زیاد آنان به خدای متعال بیان فرموده و نسبت به این مسئله تشویق کرده است: «وَالَّذِينَ آمُّنُوا أَشَدُ حُبًا لِّلَّهِ» (بقره، ۱۶۵؛ ر.ک: طباطبائی، ۱:۱۴۰۷؛ ۴۰۶؛ ۵۶۵؛ صادقی تهرانی، ۱۳۶۵، ۲/۲۶۵) آیات مشابه: مائدہ / ۵۴؛ توبه / ۲۴.

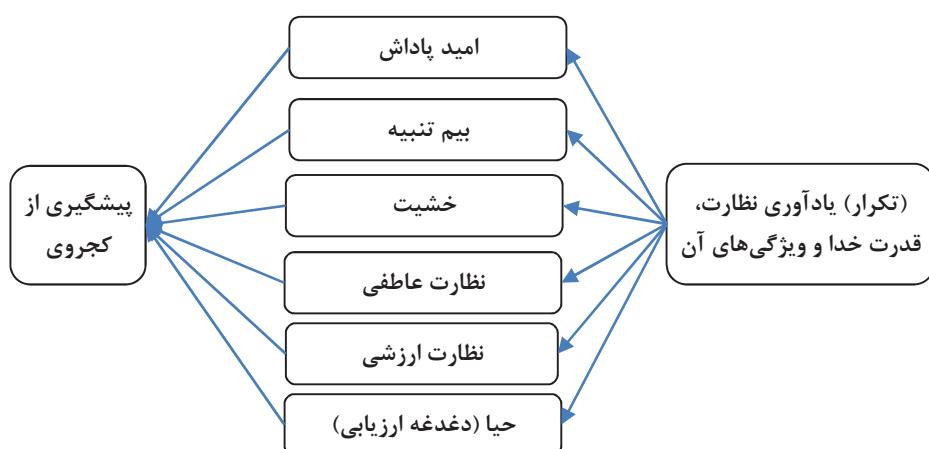
۴. یادآوری (تکرار) نظارت و قدرت خدا و ویژگی‌های آن

یکی از مؤلفه‌های اثرگذاری بیشتر نظارت خدای متعال این است که صفات خدای متعال به ویژه صفاتی که بر نظارت و قدرت حضرت حق دلالت دارد و نیز وعده‌ها و وعیدها دائماً به فرد تذکر داده شود. ضرورت این تذکر با توجه به دو مسئله زیر بیشتر درک می‌شود: حضور خدای متعال هرچند واقعی است؛ ولی حسی و قابل روئیت با چشم نیست و درک آن بحثی ذهنی است.

عقلانیت انسان محدود است و در بسیاری از موارد انسان با عقلانی شدن امور شبه عقلانی رویه‌رو است (بودون، ۱۳۶۴ - ۲۶۲ - ۲۴۸) و این‌گونه نیست که انسان در همه موارد، همه جوانب کار خود را بستجد و گزینه‌ای که واقعاً به نفع اوست، انتخاب کند. بر این اساس تذکر دائمی نظارت و صفات خدای متعال و نیز وعده و وعیدها باعث می‌شود انسان این جنبه از واقعیت را نیز در محاسبات خود بگنجاند.

قرآن کریم این مسئله را به صورت جدی در دستور کار خود قرار داده است و در بیش از ۳۴۰ آیه

و در اکثر سوره‌ها از علم و آگاهی خدای متعال بر اعمال، باورها و نیات انسان مکرراً سخن گفته است؛ مانند: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ» (آل عمران / ۵) آیات مشابه: آل عمران / ۲۹، ۳۴، ۶۳ و ...؛ نساء / ۱، ۱۱، ۱۲ و ...؛ مائدہ / ۷، ۶۱ و ۷۱ و ...؛ انعام / ۳، ۱۳، ۵۸ و ...؛ اعراف / ۷ و ۸۹؛ انفال / ۱۷، ۳۹ و ۴۲ و در آیات مختلف و بسیاری از سوره‌ها از قدرت لایزال و نامتناهی خود سخن به میان آورده (ازجمله: بقره / ۲۰، ۱۰۹، ۱۴۸ و ۲۵۹؛ آل عمران / ۲۹، ۲۶ و ۱۶۵؛ مائدہ، ۱۷، ۴۰، ۱۲۰ و ...) همچنین با عبارت‌های مختلف، در اکثر سوره‌ها وعده‌ها و وعیدهای این جهانی و آن جهانی را به کرّات متذکر شده است. (ازجمله: بقره / ۲۰۶، ۱۲، آل عمران / ۱۶۲ و ۱۹۷؛ نساء / ۹۳، ۹۷، ۱۱۵، ۱۲۱ و ۱۴۰ و ...)

با توضیحات فوق مؤلفه‌های ارتقای کارکرد سازوکارها مشخص شد. در این مرحله سؤال این است که آیا در قرآن کریم دستورالعمل‌هایی وجود دارد که با تأمین مؤلفه‌های مطرح شده و ارتقای کارکرد این سازوکارها و مؤلفه‌ها، نظارت خدای متعال را اثربرتر کند؟ در بخش بعد تلاش می‌شود در حد وسع این پژوهش پاسخ‌های کلی به این سؤال داده شود.

چهار. دستورالعمل‌های قرآنی مؤثر در ارتقای اثرگذاری نظارت خدا

قرآن کریم برای عملیاتی شدن و تضمین تحقق مؤلفه‌های مذکور دستورات عملی طراحی کرده است که تأثیر بهسزایی در نهادینه کردن نظارت خدای متعال و نیز اثرگذاری بیشتر سازوکارهای نظارت دارند. به این معنا که یکی از حکمت‌های این دستورات عبادی تحقق هدف مذکور است. به بخشی از آنها اشاره می‌شود:

۱. امر به اقامه نماز^۱

اقامه نماز تأثیر ویژه‌ای بر درک حضور و نظارت خدای متعال و ارتقای کارکرد سازوکارهای اثرگذاری نظارت او دارد. طبق آیات قرآن کریم یکی از حکمت‌های محوری اقامه نماز، یادآوری و ذکر خداوند است همان‌طور که در سوره جمعه می‌خوانیم: «يَا أَئِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ...»؛ در این آیه از نماز به ذکر الله تعبیر شده است. (طباطبایی، ۱۴۱۷: ۲۷۳ / ۱۹؛ طوسی، ۱۰ / ۸؛ مکارم شیرازی و دیگران، ۱۳۷۴: ۲۴ / ۱۲۷؛ طرسی، ۱۳۷۲: ۱۰ / ۴۳۴) این تعبیر نشان می‌دهد که غرض اصلی از نماز، ذکر خداوند است. (طه / ۱۴؛ عنکبوت / ۴۵؛ جمعه / ۹) و با توجه به اینکه یادآوری خدای متعال با یادآوری حضور و نظارت او ملازمه دارد، می‌توان نتیجه گرفت که یکی از حکمت‌های تشریع نماز یادآوری خدای حاضر و ناظر است.

در تبیین وجه تلازم ذکر خدای متعال با نظارت او به دو نکته می‌توان اشاره کرد:

۱. لازمه یادآوری خدای متعال، یادآوری صفات و ویژگی‌های او نیز خواهد بود. به‌ویژه صفاتی مثل علیم، سميع، بصیر، احاطه خداوند و ... که تداعی کننده نظارت خدای متعال است.
۲. با توجه به کثرت آیاتی که نظارت خداوند را متذکر شده اند و نیز نوع بیان آیات قرآن کریم که به گونه‌ای موقعیت‌ها را تفسیر می‌کند که همواره خداوند مستقیم یا غیرمستقیم حاضر و ناظر و فعال در صحنه است، بین یادآوری خدای متعال و یادآوری نظارت او، در قرآن کریم ملازمه ایجادشده است. بر این اساس یادآوری خداوند، یادآوری نظارت او را نیز به همراه خواهد داشت. افزون بر مطالب فوق، نماز از ویژگی‌هایی برخوردار است که به اثرگذاری بیشتر نظارت خدای سبحان کمک می‌کند. در ادامه به برخی از این ویژگی‌ها اشاره می‌شود:

نماز ارتباط زنده با خدای حاضر و ناظر است؛ به‌ویژه در سوره حمد که «إِيَّاكَ نَعْبُدُ»، «إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» و «اَهْدِنَا الصَّرِّاطَ الْمُسْتَقِيمَ» (حمد / ۶ - ۵) مستقیماً خدای متعال را مورد خطاب قرار می‌دهد. همچنین دعاهايی که خواندن آن در قنوت نماز توصیه شده، اکثراً به صورت مخاطب هستند و نمازگزار در ارتباطی مستقیم و زنده از خداوند درخواست می‌کند؛ مانند: بقره / ۲۰۱؛ کهف / ۱۰؛ اعراف / ۲۳.

۱. هرچند این دستورهای عبادی به لحاظ مفهوم لنگوی گاه شامل همدیگر می‌شوند برای مثال اقامه نماز شامل ذکر خدای متعال هم است؛ ولی از این جهت که در دین مبین اسلام هر کدام از این دستورها، عبادتی مستقل در نظر گرفته شده است، از این جهت جداگانه ذکر شد. برای نمونه در سوره جمعه آمده است: «فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ ... وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَيْرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» (جمعه / ۱۰) که نشان می‌دهد ذکر خدای متعال به عنوان عبادتی مستقل مدنظر خداوند است.

اذکار طراحی شده در نماز اوصاف خداوند را یادآوری می‌کند که باعث اثرگذاری بیشتر سازوکارها می‌شود، از جمله: «رَبُّ الْعَالَمِينَ»، «الرَّحْمَنُ»، «الرَّحِيمُ»، «مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ»، «اَكْبَرُ»، «سَبْحَانُ»، «اَعْلَى»، «عَظِيمٌ» و ...

قنوت که شامل دعا و درخواست از خداوند است، یادآور نیاز و وابستگی انسان به اوست. رکوع و سجده طراحی شده و اذکار آن در نماز، باعث خشیت بیشتر انسان می‌شود. در آیات قرآن هم به خشوع در نماز سفارش شده است. (مؤمنون / ۲ - ۱) قرائت قرآن (حمد و یکی از سوره‌های قرآن) طراحی شده در نماز نیز می‌تواند اکثر سازوکارها و مؤلفه‌های اثرگذار آن را شامل بشود. نماز از جمله به واسطه «مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ» و محتوای سوره‌ای که قرائت می‌شود، یادآور کنترل‌ها و نظام پاداش و تنبیه ماورای طبیعی است.

۲. امر به ذکر کثیر خدای متعال^۱

با توجه به اینکه قبلًا گفته شد، ذکر خدا ملازم با یادآوری حضور و نظارت اوست، امر به ذکر کثیر حضرت حق احساس حضور و نظارت خدای متعال را ارتقا می‌دهد و بر اثرگذاری بیشتر نظارت می‌افزاید. در قرآن کریم ذکر کثیر خداوند یکی از وظایف مؤمنان و از ویژگی‌های آنان مطرح شده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا» (احزاب / ۴۱) آیات مشابه: جمعه / ۱۰؛ طه / ۳۳ - ۲۵؛ نور / ۳۷ - ۳۶؛ آل عمران / ۱۹۱ و در مقابل یکی از علل گراییش به نفاق و کفر غفلت از ذکر پروردگار مطرح شده است؛ مانند: نساء / ۱۴۲؛ کهف / ۲۸؛ زمر / ۲۲.

افزون بر این ذکر خدای متعالی چه لفظی باشد و چه غیرلفظی، درواقع یادآوری صفات جمال و جلال اوست؛ زیرا شناخت ما از خداوند از طریق شناخت اوصاف و ویژگی‌های حضرت حق است. این یادآوری می‌تواند همه سازوکارهای اثرگذار نظارت را تقویت کند زیرا یکی از مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقای کارکرد سازوکارهای نظارت در پیشگیری از کحروی، این است که کشن گر به این نتیجه برسد که ناظر به لحاظ شخصیت، موقعیت اجتماعی و پایگاه ارزشی در سطح بالایی قرار دارد. به میزانی که ناظر چنین ویژگی‌هایی را داشته باشد، سائق همنوایی تقویت و درنتیجه گزینه کج روی به گزینه مرجوح تبدیل خواه شد. یادآوری یا علم به صفات جمال و جلال خداوند باعث می‌شود که انسان از حضرت حق بیشتر حیا کند. میل به حفظ ارزشمندی در نظر چنین ناظر والایی بیشتر خواهد بود.

۱. مراد از ذکر خدای متعال در این مقوله، ذکری است که خارج از حالت نماز، قرائت قرآن و دعا محقق می‌شود.

علم به صفات جمال و جلال الهی به عنوان ناظر، تعلقات عاطفی و میل به حفظ آن را نیز دوچندان خواهد کرد. ترس از مجازات و امید به پاداش خدایی با چنین اوصافی بیشتر خواهد بود و از او خشیت بیشتری خواهد داشت. (ر.ک: ابن عاشور، بی‌تا: ۲۸ / ۱۰۵) همان‌طور که خدای متعال در مورد خشیت فرمود: «إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ» (فاطر / ۲۸) از میان بندگان خدا، تنها دانشمندان از عظمت و مقام او می‌ترسند.»

۳. امر به قرائت قرآن کریم

آیات فراوانی به صورت مستقیم مانند: «فَاقْرِئُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ» (مزمل / ۲۰) و غیرمستقیم (نساء / ۸۲؛ ص / ۲۹؛ فرقان / ۳۰؛ زخرف / ۳؛ یوسف / ۲؛ قمر / ۲۲، ۲۲، ۴۰ و ...) به قرائت قرآن کریم دعوت می‌کند. همان‌طور که در بخش‌های قبلی گذشت، در قرآن کریم هم نظارت خداوند مورد تأکید قرارگرفته است و هم انواع سازوکارهای اثرگذاری نظارت مورد توجه است و هم مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقای کارکرد سازوکارها مورد عنایت قرارگرفته است که آیات مربوط به هر کدام در ضمن مقولات قبلی گذشت. بر این اساس قرائت قرآن کریم باعث اثرگذاری بیشتر نظارت خدای متعال می‌گردد.

۴. امر به دعا و خواستن نیازها از خدای متعال

شرط لازم برای اقدام به دعا و درخواست نیازها از محضر خدای متعال این است که اولاً انسان باور داشته باشد که خدای متعال شاهد و ناظر دعای اوست، ثانیاً این دعا مستلزم توجه پیدا کردن به نیازمندی انسان به خداوند و پذیرش او به عنوان منبع تأمین این نیازها است. این نکته باعث می‌شود انسان بیش از پیش حضور و نظارت خدای متعال و احساس نیازمندی و وابستگی خود در تأمین نیازهایش به او را - که قبلاً به عنوان یکی از مؤلفه‌های اثرگذار بر ارتقای کارکرد سازوکارها مطرح شد - درک کند و در او درونی شود. آیات قرآن کریم انسان را به دعا کردن به محضر خدای سبحان ترغیب می‌کنند؛ «إِذْ عُنِيَ أَسْتَجِبْ لَكُمْ» (غافر / ۶۰؛ ر.ک: طباطبایی، ۱۴۰۷: ۳۴۳؛ آیات مشابه: غافر / ۶۰؛ بقره / ۱۸۶؛ نمل / ۶۲؛ فرقان / ۷۷) که یکی از حکمت‌های آن می‌تواند احساس نیاز و وابستگی به خداوند (فضل الله، ۱۴۱۹: ۲۰ / ۶۲) و احساس حضور و نظارت او باشد.

جدول زیر مقوله‌های تحقیق و نسبت بین آنها را نشان می‌دهد:

نتیجه

در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی سازوکارهای درونی اثربخشی نظارت خدای متعال و مؤلفه‌های اثربخش بر آن از دیدگاه قرآن کریم بررسی شده و نتایج، حاکی از آن است که آثار درونی تقویت شامل بیم مجازات و امید به پاداش دنیوی و اخروی، حیا، نیاز به حفظ تعلقات عاطفی، خشیت و نیاز به حفظ ارزشمندی و احترام را به عنوان سازوکارهای اثربخشی نظارت خدای متعال مورد توجه قرار داده است. همچنین قرآن کریم برای ارتقاء کارکرد این سازوکارها به مؤلفه‌های زیر توجه کرده است:

- آیات قرآن کریم از قطعیت وقوع وعده‌ها سخن گفته است. (تأکید بر قطعیت تقویت)

- با «تأکید بر قدرت خدای متعال»، «وابستگی فرد به او و معرفی او به عنوان یک مرجع مطمئن برآوردن همه نیازها» و «تشویق مؤمنان به محبت و دلبستگی بیشتر به خدای متعال»، او را به عنوان دیگری مهم که در زندگی انسان نقش آفرینی می‌کند، معرفی کرده است.
- نظارت و قدرت خدای متعال را مکرر یادآوری کرده و وعده‌ها و وعیدها را دائمًا تذکر داده است. قرآن کریم برای عملیاتی شدن و تضمین تحقق مؤلفه‌های فوق، دستورالعمل‌هایی را نیز طراحی کرده است. بخشی از این دستورالعمل‌ها عبارت‌اند از: امر به اقامه نماز، امر به ذکر کنیز خدای متعال، امر به قرائت قرآن کریم، امر به دعا و خواستن نیازها از خداوند. براساس یافته‌های این پژوهش قرآن کریم نگاهی همه‌جانبه و عملیاتی به نظارت خدای متعال و سازوکارهای درونی اثرگذار آن دارد و برنامه‌های عملیاتی روشنی برای تأمین این مؤلفه‌ها و ارتقای کارکرد سازوکارها دارد.

منابع و مأخذ

الف) کتاب‌ها

- قرآن کریم.

- ابن عاشور، محمد طاهر، بی‌تا، التحریر و التنویر، بیروت، مؤسسه التاریخ.

- آرون، ریمون، ۱۳۷۷، مراحل اساسی سیر اندیشه در جامعه‌شناسی، ترجمه باقر پرهام، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، چ ۴.

- آلوسی، سید محمود، ۱۴۱۵ق، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی، بیروت، دار الكتب العلمية.

- بودون، ریمون، ۱۳۶۴، منطق اجتماعی، ترجمه عبدالحسین نیک‌گهر، تهران، جاویدان.

- بیضاوی، عبدالله بن عمر، ۱۴۱۸ق، آثار التنزیل وأسرار التأویل، تحقیق محمد عبدالرحمن المرعشلی، بیروت، دار احیاء التراث العربي.

- حسن، عباس، ۱۳۶۷، النحو الوافی مع ربطه بالأساليب الرفيعة والحياة اللغوية المتجلدة، تهران، ناصر خسرو.

- حوى، سعید، ۱۴۲۴ق، الأساس فی التفسیر، قاهره، دار السلام، چ ۶.

- خطیب، عبدالکریم، بی‌تا، التفسیر القرآنی للقرآن، بیروت، دار الفکر العربي.

- دیلمی، حسن بن محمد، ۱۴۰۸ ق، *اعلام الدین فی صفات المؤمنین*، قم، مؤسسه آل الیت ع.
- راغب اصفهانی، حسین بن محمد، ۱۴۱۲ ق، *مفردات ألفاظ القرآن*، بیروت، دار الفلم.
- زمخشri، جارالله محمود بن عمر، ۱۴۰۷ ق، *الکشاف عن حقائق خواض التنزیل و عيون الاقاویل فی وجوه التأویل*، بیروت، دار الكتاب العربي، چ ۳.
- سلیمی، علی و محمد داوری، ۱۳۹۳، *جامعة شناسی کجریوی*، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، چ ۶.
- سید قطب، ۱۴۱۲ ق، *فى ظلال القرآن*، بیروت و قاهره، دار الشروق.
- شولتز، دوان و سیدنی الن شولتز، ۱۳۸۵، *نظریه‌های شخصیت*، ترجمه یحیی سید محمدی، تهران، مؤسسه نشر ویرایش، چ ۹.
- صادقی تهرانی، محمد، ۱۳۶۵، *الفرقان فی تفسیر القرآن بالقرآن والسنّة*، قم، انتشارات فرهنگ اسلامی.
- صافی، محمود بن عبدالرحیم، ۱۴۱۸، *الجدول فی اعراب القرآن*، بیروت، دار الرشید و مؤسسة الإیمان. چ ۴.
- صالح، بهجت عبد الواحد، ۱۹۹۸، *الاعراب المفصل لكتاب الله المترکل*، اردن، دار الفكر، چ ۲.
- طباطبایی، سید محمدحسین، ۱۴۱۷، *المیزان فی تفسیر القرآن*، قم، دفتر انتشارات اسلامی، چ ۵.
- طبرسی، فضل بن حسن، ۱۳۷۲، *مجمع البیان لعلوم القرآن*، تهران، ناصرخسرو، چ ۳.
- طریحی، فخرالدین بن محمد، ۱۳۷۵، *مجمع البحرين*، تهران، چاپ مرتضوی، چ ۳.
- طوسی، محمد بن حسن، *التبیان فی تفسیر القرآن*، تحقیق احمد قصیر عاملی، بیروت، دار احیاء التراث العربی.
- رازی، فخرالدین محمد بن عمر، ۱۴۲۰ ق، *مفاتیح الغیب*، بیروت، دار احیاء التراث العربی، چ ۳.
- فضل الله، سید محمدحسین، ۱۴۱۹ ق، *تفسیر من وحی القرآن*، بیروت؛ دار الملّاک، چ ۲.
- کریمی، یوسف، ۱۳۷۳، *روان‌شناسی اجتماعی*، تهران؛ بعثت؛ چ ۱.
- مارش، یان، ملویله گینور؛ کیت مورگان، گارت نوریس و زئو والکینگتن، ۱۳۸۹، *نظریه‌های جرم*، ترجمه حمیدرضا ملک محمدی، تهران؛ بنیاد حقوقی میزان.
- مدرسی، سید محمد تقی، ۱۴۱۹ ق، *من هدی القرآن*، تهران، دار محبی الحسین ع.

- مراغی، احمد بن مصطفی، بی‌تا، *تفسیر المولاخی*، بیروت، دار احیاء التراث العربی.
- مصطفوی، حسن، ۱۴۳۰، *التحقيق فی کلمات القرآن الکریم*، بیروت، دار الکتب العلمیة.
- مکارم شیرازی، ناصر و همکاران، ۱۳۷۴، *تفسیر نمونه*، تهران، دار الکتب الإسلامية.
- مندراس، هانری و ژرژ گورویچ، ۱۳۵۶، مبانی جامعه‌شناسی، تهران، مؤسسه سیمرغ، چ ۴.
- میلانی، سید مرتضی، ۱۴۲۴، *محاضرات فی المعارف الاسلامیة*، قم، دار الاسوة.
- ولد، جرج، توماس برنارد و جفری استنپس، ۱۳۸۸، *جرائم‌شناسی نظری (گذری بر نظریه‌های جرم‌شناسی)*، ترجمه علی شجاعی، تهران، سمت.

(ب) مقاله‌ها

- سلیمی، علی، ۱۳۹۷، «کاربرد تحلیل محتوای کیفی در استخراج تحلیل‌های اجتماعی قرآن کریم: گزارشی تحلیلی از روش یک تحقیق» *روش‌شناسی علوم انسانی*، ش ۹۷، ص ۹۹ - ۷۵، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- طیب حسینی، سید محمود، ۱۳۹۲، «پژوهشی در معنای واژه قرآنی «خشیت» و تفاوت آن با «خوف»»، *کتاب قیم*، ش ۸ ص ۲۶ - ۷، میبد، دانشگاه میبد.
- Baumeister, Roy F., Kathleen D. Vohs, 2007, *Encyclopedia of Social Psychology* (2 Volume Set), Thousand Oaks, Calif, Sage Publications, Inc.
- Schneider, Stephen, 2014, *Crime Prevention: Theory and Practice*, (2nd ed.), Canada, Halifax, CRC Press.
- VandenBos, Gary R, (ed.), 2015, *APA Dictionary of Psychology*, (2nd ed.), Washington, DC, American Psychological Association.
- Wrightsman, L. S., M. T. Nietzel & W. H. Fortune, 1998, *Psychology and the Legal System*, (4th ed.), U. S. A, Broks / Cole Publishing Company.

